

Lojze Malovrh – osemdesetletnik

Pogovor z jubilantom

Z gospodom Lojzetom sem se seznanila pred časom, ko je osnovna šola v Gorenji vasi praznovala okrogli jubilej. Takrat sem med podatki šole zasledila tudi njegovo ime. Poklicala sem ga in njegov prijazen pozdrav me je spodbudil, da sem ga obiskala. Že ob prvem srečanju se mi je zdelo, da sem spoznala človeka, ki je vse, česar se je na svoji prehojeni poti lotil, počel z ljubeznijo. Da je to res, sem ugotavljala tudi pozneje, ko sem prebrala njegove zapise, časopisne članke, spomine.

Nekaj posebnega pa so bili pogovori s tistimi, ki ga poznajo. Nekateri od njih so bili njegovi dijaki, drugi sodelavci, tretji mladostni znanci in prijatelji. Presenetilo me je, da nihče od njih ni izrekel nobene žal besede o njem. Naj navedem le nekaj takšnih intervjujev:

Lojze Malovrh v mladostnih letih

Zdravko Krвина: *Na Občini sva delala skupaj, bil je moj podpredsednik. Odgovarjal je za družbene dejavnosti. V njegovem mandatu se je na tem področju ogromno dogajalo. Pomembno je prispeval k 1000-letnici Škofje Loke in k izgradnji novih šol v občini. Pozoren je bil zlasti do šolstva. Lojzeta so cenili tudi drugi sodelavci, saj jim je znal prislubniti, vedno je bil prijazen do njih.*

Janko Habjan (dijak prve generacije loške gimnazije 1948): *Ko je Lojze Malovrh kot mlad profesor stopil v razred, se nam je zdelo, da se je pred nami odprl nov svet. Bil je izreden človek, velik pedagog, umirjen in vedno dobre volje. Znal se nam je približati in naš uspeh se je pri njegovem predmetu biologije kaj hitro dvignil na zavidljivo raven.*

Meri Bratuša - Bogataj (profesorica na loški gimnaziji): *V službo sem bila sprejeta v času Malovrhovega ravnateljevanja. Imela sem ogromno srečo, da je bil prav on tisti, ki je bil moj predstojnik. Bil je izjemno človeški, toplek človek. Znal je pobvaliti in tega smo bili vsi veseli. Kolektiv je bil majhen, toda zelo homogen. Znal ga je kot »takega« držati skupaj.*

Slavica Zirkelbach (predstojnica Zavoda za šolstvo Kranj 1960–1965): *Lojze je bil odličen šolnik. Vedno je bil temeljit, vester in ljubezniv. Vsi, ki smo ga poznali, smo ga imeli radi.*

Pogovarjala sva se o njegovem otroštvu, šolskih letih ter o njegovi poklicni poti in pravi: *Na svet sem prijel 15. julija 1926 v majhni hiši ob mostu preko potoka Sušica, na Subi 19. Rojstna hiša je bila majhna pritlična hiša s »hišo« in frčado. Bila je brez elektrike in vode. Vodo smo zajemali s potoka, svetili pa smo s petrolejko. Osnovno šolo sem obiskoval v Škofji Loki, gimnazijo pa v Kranju. V jeseni 1946 sem se vpisal na filozofsko fakulteto v Ljubljani, na študij biologije, geologije in fizike. Leta 1948 pa sem začel poučevati na nižji gimnaziji v Škofji Loki. Še prej pa sem že poučeval na oficirski gimnaziji v Škofji Loki. Leta 1950 sem uspešno zaključil študij na filozofski fakulteti. Le to dni kasneje sem že opravil strokovni izpit.*

Na lastno željo sem pričel iskati učne izkušnje izven domačega kraja. Tako sem prišel v Žalec. Stanoval sem v gostilni ob kolozdvoru. Nadaljnja pedagoška pot me je zanesla v Gorenjo vas in Poljane. V Poljanski dolini sem poučeval kar štiri leta. V tem času sem se poročil s Francko, učiteljico. Poučevala je v Gabrku. Rodila se nama je tudi hčerka Jolanda.

Ker sem v sebi ves čas čutil željo poučevati mladino v domačem kraju, smo se z družino leta 1956 preselili v Škofjo Loko. Žena je dobila učno mesto na osnovni šoli, jaz pa zopet na gimnaziji. Mene so pota vodila dalje na vodilna mesta na poklicni šoli, na gimnaziji v Škofji Loki in nazadnje sem pristal kot predstojnik Zavoda za šolstvo Gorenjske v Kranju. Med službovanjem na gimnaziji se nama je rodila hčerka Sergeja.

Vsako slovo ob odhodu na drugo delovno mesto je bilo zame težko. Zato sem takšne poslovilne dneve doživljal z grenkobo in notranjo utesnjenostjo.

Naj svoje misli zaključim z besedami: Vzgoja in izobraževanje sta zahtevni in neločljivi opravili, toda hkrati plemeniti in lepi deli. Učiteljem, ki vstopajo na svojo poklicno-pedagoško pot, pa bi rad sporočil: Kljub raznim težavam pri upravljanju pedagoškega poslanstva iščite pri učencih njihove dobre lastnosti in jim jih pomagajte kar najbolje razviti!